

VERKLARING VAN HET FAMILIEREGISTER VAN LA FAILLE, KLAASSEN EN BIER

Anno 1560 hebben de Franse koningen en bisschoppen grote invloed op benoemingen in de regering en hebben het voorbehoud van kerkelijke goederen. De Protestanten (Hugenoten) keuren dit af en worden daardoor als ondermijners van het gezag gezien. Kerkdiensten van de Protestanten worden verstoord; er ontstaan onlusten; er vallen zelfs doden. Vele Protestanten verlieten het land, wat streng verboden was. Zij waren welkom in Zwitserland, Duitsland, België, Nederland en Engeland. In de landen waar zij zich vestigden, sloten zij zich aan bij de Protestanten, zo ook in Haarlem. Aan het Begijnhof staat de Waalse Kerk, waarschijnlijk mede gesticht door de Hugenoten, waar nog steeds kerkdiensten gehouden worden in de Franse taal. Zie afdruk van kranteartikel.

Merkwaardig is dat de straatnamen die verder in het verhaal genoemd worden op een steenworp afstand van de genoemde Waalse Kerk gelegen zijn, Morinnesteeg, Ceciliasteeg, enz.

Onze voorouders, waarmede het register aanvangt, zijn afkomstig van de Hugenoten. Pieter Klaassen (25) heeft mij hier vele malen over gesproken, deze had het weer vernomen uit gesprekken met zijn oom Pieter Klaassen (13), die het weer gehoord had van zijn vader Lubertus Klaassen (11), wiens naam bij de geboorte "Lubertus La Faille" was.

- ± 1700 - Jacob La Faille (1) trouwt met Marijtze Antonisse (2)
- ± 1725 - Abram Charles La Faille (3) trouwt met Zara Hendriks (4)
- 12-05-1754 - Charles La Faille (5) woont in de Morinnesteeg en trouwt met Geertruida Jans van Doesburg (6)
- 26-07-1764 - Barend La Faille (7) geboren; trouwt op
- 29-04-1787 met Jansje Smit (8), zij wonen in de Spaarnwouderstraat. Barend (7) is letterzetter bij Joh. Enschede en Zn., waar hij 64 jaar onafgebroken werkt. Hij is op
- 11-02-1839 overleden. Op
- 16-02-1789 is hun dochter Neeltje La Faille (10) geboren. Zij wonen dan in de Ceciliasteeg, thans no. 5. Neeltje (10) is naaister van beroep. Zij is op
- 07-10-1824 overleden op het adres Spaarne 34-36.

Deze Neeltje La Faille (10) is de stammoeder van de familie Klaassen. In 1819 beviel zij, als ongehuwde moeder, van een zoon Lubertus (11), welke verwekt was door Lubertus Klaassen (9), geboren te Amsterdam op 12-01-1795. Hij was trompetter bij het 6e Regiment Huzaren.

Beide ouders (9 en 10) zijn nooit getrouwd, ondanks de akte van trouw, belofte en erkenning, d.d. 09-03-1819.

Deze trompetter is vertrokken naar België en voor zover thans bekend, onvindbaar. Mogelijk was deze Lubertus Klaassen (9) in werkelijkheid een anoniem soldaat, die er wel vanaf wilde.

Op 08-05-1819 werd Lubertus Klaassen (11) geboren, onze stamvader, geheel vernoemd naar zijn raadselachtige vader. Hij groeide op bij zijn moeder en was vijf jaar toen deze op 07-10-1824 overleed. Hij werd verder opgevoed door zijn grootvader Barend La Faille (7). Lubertus Klaassen (11) was bijna 20 jaar oud toen zijn grootvader Barend La Faille (7) overleed op 11-02-1839.

In 1849 is Lubertus Klaassen (11) 30 jaar oud en woont in bij de familie van Breugel te Haarlem, Jansweg 38, thans hotel/restaurant. Hij is ongehuwd, Luthers en werkt als bode. Op hetzelfde adres woont Cientje van Rossen (12), geboren te Lisse op 30-01-1825. Zij is dan 24 jaar oud en ongehuwd, Ned. Hervormd en werkzaam als dienstbode. Lubertus (11) en Clasina (12) (Cientje) krijgen verkering en op 09-09-1850 bevalt zij van een zoon namelijk Pieter van Rossen. Deze wordt later geëcht en heet dan Pieter Klaassen (13). De bevalling vindt plaats ten huize van de familie Vogelwede te Haarlem, Nieuw Heiligland 14.

- 1851 - Beiden vertrekken naar Lisse en trouwen op 04-05-1851.
- 1852 - Daar werd op 31-07-1852 Barend Klaassen (14) geboren.
- 1854 - Op 06-11-1854 werd hun dochter Hester geboren.
- 1856 - Op 16-05-1856 gaat de familie van Lisse naar de Haarlemmermeer en vestigt zich op het adres E nr. 21 aan de IJweg bij Vijfhuizen. Lubertus Klaassen (11) is dan de eerste postbode in de Haarlemmermeer (zie kranteartikel). Hij bezit een posthoorn die hij wel gebruikt als de kinderen buiten spelen en binnen moeten komen. In de Haarlemmermeer wordt het gezin voltallig en bestaat dan uit:

- Pieter (13) - huwt op 25-06-1875 met Sophia Houtwipper.
- Barend (14) - huwt op 20-08-1875 met Elizabeth Bier (88), terwijl zij de op 18-03-1875 geboren Jacob (19) erkennen.
- Hester (15) - Twee maal gehuwd geweest; geen kinderen.
- Katerina (16) - ongehuwd; naaister.
- Neeltje (17) - ongehuwd; diacones.
- Claziena (18) - gehuwd met Frederik Nicolaas de Witt, bakker van beroep in Bennebroek (de Glip).

Lubertus Klaassen (11), de postbode, is op 61-jarige leeftijd overleden op 10-02-1881. Hij woonde toen in de Manegelaan te Hoofddorp. Clasina Klaassen van Rossen (12) wordt naaister en verhuist naar de Concourslaan te Hoofddorp, waar zij op 20-11-1905 op de leeftijd van 80 jaar is overleden.

De gebroeders P. en B. Klaassen (resp. 13 en 14) vestigen zich per 01-01-1887 als zelfstandige timmerlieden op het adres G.G. Kavel 15, thans Parklaan 30 te Hoofddorp. Zij hebben de zaak samen gedreven tot 5 september 1922 en overgedragen aan Pille Klaassen (36) op 01-01-1923. Barend Klaassen (14) is overleden op 27-02-1923, 70 jaar oud en begraven te Hoofddorp. Pieter Klaassen (13) is overleden op 03-06-1934, 83 jaar oud en ook begraven te Hoofddorp.

De gezinnen van Pieter Klaassen (13) en Barend Klaassen (14) breiden zich uit. Sommige zonen leren het vak (timmerman, metselaar en schilder) bij de ouders, anderen leren het vak (schoenmaker, broodbakker) elders.

Pieter (13) was altijd in de werkplaats aanwezig om cliënten te woord te staan als dat nodig was en deed alle kleine reparaties die aan de timmerwerkplaats konden gebeuren, zoals een oud raam vernieuwen of een deur herstellen, een nieuwe deksel voor een regenwaterput maken, enz.

Barend (14) was veel op karwei met de hondenkar en verzorgde de boekhouding en de inkopen. Was er een groot werk, zoals het bouwen van een boerderij of landbouwschuur met stallen dan ging Barend (14) naar Zaandam en zocht bij de houtzagerij van de fa. Dekker zelf het hout uit en berekende dan de kosten van het te bouwen object. Om 12 uur liep hij dan naar zijn zoon Jacob (19), die in Zaandam woonde en at die middag in het gezin mee wat de pot schafte. Zo gebeurde het eens dat hij vertelde, dat de eigenaar van de houtzagerij hem een wonder had laten zien. Hij kon er niet over uitgepraat raken.

In de eerste plaats was zo'n stoomhoutzagerij al een wonder, als je zelf een timmerwerkplaats hebt waar alles nog met de hand gemaakt wordt. Nu hadden ze ook het onderhoud van de meelmolen "de Eersteling" die nu op het oude fort staat in Hoofddorp en vroeger aan de Kruisweg in de boomgaard die grensde aan de Parklaan.

Een paard, dat liep te grazen, brak los. Een wiek van de molen sloeg het paard dood en brak af. Zij kregen opdracht de wiek te vernieuwen. Nu bestaat de wiek uit het lange gedeelte wat de roe heet en verder uit dwarslatten waar het zeil op gebonden wordt.

De roe nu is het moeilijkste te maken, hij moet iets gebogen zijn als hij het dichtste bij de molen zit en verder moet hij dunner uitlopen, dit noemt men verjongen of afschuinen. In de lengte moet hij iets gebogen zijn, omdat de uiteinden van de wieken op dezelfde plaats door de lucht zwaaien. Dit noemt men de porring.

En nu het wonder: hij zag in de stoomhoutzagerij de roe kant en klaar binnen één uur zagen, waar zij weken met de dissel (dit is een brede beitel met een lange steel eraan) aangehakt hadden. Dan komen nog wel de gaten in de roe waar de latten ingestoken worden die alle een andere stand hebben. In de middag werd de bestelling op het kantoor van de zagerij beschreven met de afspraak franco in de Ringvaart of Hoofdvaart van de Haarlemmermeer. De boer waar het werk voor was, zorgde met paard en wagen verder voor het vervoer naar de bouwplaats.

Tot Westzaan ben ik wel eens met zo'n schuit vol met hout meegevaren. Dekknechten brachten de schuit 's zaterdagsmiddags naar Westzaan door de sluis, gingen dan naar huis om 's maandagsmorgens om vijf uur al bomende en trekkende door het Spaarne in Haarlem naar de Haarlemmermeer te varen en te lossen. Deze reis duurde twee dagen. Zij aten en sliepen in het vooronder van de schuit.

Toen ik in 1912 voor de eerste keer met vakantie bij mijn grootvader Barend Klaassen (14) mocht logeren, ging hij dagelijks met de hondenkar erop uit om kleine karweitjes te doen en dan mocht ik wel eens meerijden. Als ik met een vliegtuig van Schiphol vertrek dan zeg ik nog wel eens "van hondenkar tot straalvliegtuig".

Zo lang de wereld bestaat, is er nog geen geslacht geweest dat zo'n grote wijziging heeft ondergaan in de samenleving als wij nu meemaken. Tante Sien (30) en tante Grietje (38), die de huishouding deden, hadden het maar druk, want oom Pille (36) en oom Frits (41) woonden ook nog thuis. Graag mocht ik bij de smederij van van Driel kijken naar het beslaan van paarden en ook hoe roodgloeiende hoepels om houten wagenwielen werden gekrompen door ze met water af te koelen. Dit moest snel gebeuren, want anders brandde het hout teveel weg en had het krimpen geen effect. Alles werd, lopende op klompen, gedaan; boodschappen doen bij Exter, de kruidenier, en een bezoek brengen aan tante Hes (15) die op de Kruisweg woonde waar nu de snelweg Amsterdam/Den Haag over loopt.

Op 31 juli was het altijd een drukke dag. Dan was Barend Klaassen (14), mijn grootvader, jarig en dan kwamen familieleden en kennissen, sommigen met paard en rijtuig, om te feliciteren.

In 1914 was het op 31 juli een angstige dag. 's Middags om drie uur begonnen de klokken te luiden, de mobilisatie van de eerste wereldoorlog begon. Militairen met groot verlof moesten opkomen. De volgende dagen stond het marktplaatsplein vol met paarden die de boeren voor het leger moesten inleveren. Enkele dagen later kwamen de honden aan de beurt, die gekeurd werden voor het leger om de machinegeweren te trekken die op kleine wagentjes stonden, die door de waterkoeling te zwaar waren om te dragen.

Het werd een drukte van belang. Militairen kwamen hout halen, genie-officieren liepen af en aan in de werkplaats. Ze reden ook op stoom-fietsen (dit was toen de naam van de motorfiets), die op de wegen een nieuwe verschijning waren. Als zo'n genie-officier vertrok, moest oom Frits (41) komen om de motor aan te duwen, want deze hadden geen versnellingsbak, geen kickstarter en geen vrijloop. De motor dreef met een V-snaar rechtstreeks het achterwiel aan. Het fort te Hoofddorp moest in een snel tempo gereed gemaakt worden om de militairen op te vangen die het moesten bezetten. Dit lukte niet helemaal, dus werden ze maar ingekwartierd bij de burgers. Zo kregen tante Sien (30) en tante Griet (38) nog meer werk toen twee militairen bij hun ingekwartierd werden, één kwam uit Losser en de ander uit Willemstad. Ik weet niet hoe lang ze gebleven zijn, beiden waren lid van de Roomse Kerk.

's Avonds mocht ik bij grootvader (14) vóór het huis op de bank zitten; was het erg warm dan ging ik mee met beide ooms (36 en 41) om te zwemmen in een sloot langs de Geniedijk. Ook ben ik wel meegeweest om 's avonds een fietstocht te maken, zittende op de stang van de fiets. We reden dan naar tante Hes (15) of tante Dieuwert (23). De eerste woonde aan de Kruisweg voorbij de Sloterweg, de andere in Aalsmeer aan de Ringdijk. Bij slecht weer speelden wij in de houtloods. Daar kon je boven in de verschillende houtstapels klimmen, of boven de werkplaats, daar was een zolder waar dikke touwen en katrollen lagen. Ook hadden we in de werkplaats voor ons tijdelijk een schommel. Precies om 10 uur riep tante Sien (30) of tante Griet (38) de werkplaats in: "Koffie"; je hoorde dan iedereen het zaagsel van zich afslaan, om binnen in de woonkamer de koffie te gaan drinken. Daarna werd het werk hervat en om 12 uur werd door om Piet (13) het sein "schafftijd" gegeven. Oom Piet (13) ging dan naar huis; hij woonde toen aan de Manegelaan. Daarvoor moest hij de brug over de Hoofdvaart passeren. Ambtenaren van het Gemeente- en Polderhuis wisten te vertellen, dat hij iedere middag op het midden van de brug gekomen, z'n tabakspruim uit z'n mond nam en deze over de leuning van de brug in het water deponeerde. Ik heb nog gezien dat twee van zijn zoons bij hem aan de werkbank stonden te werken, namelijk Piet en Henk en ook Frits (41) de zoon van Barend (14) was daarbij. Tijdens één van de vakanties dat ik daar logeerde, waren zij bezig met het bouwen van een dubbel woonhuis, schuin tegenover de werkplaats. Deze huizen waren bestemd voor Pille (89) en Dirk (91) Bier, die als ze met pensioen zouden gaan, daar wilden wonen. Beiden waren toen nog bestuurder op de elektrische tram in Amsterdam.

Tante Hes (15) is twee maal gehuwd geweest. Haar eerste man kwam uit Noordwijk. Gerrit Waayer was smid en fietsenhersteller in Hoofddorp en later in Amsterdam. De Engelsman Dunlop had de luchtband uitgevonden en de fiets die in de handel kwam, had zo ongeveer het model als nu nog in gebruik is. De fiets met het hoge voorwiel en klein achterwiel was verleden tijd geworden en de "Rover" (zo werd het nieuwe model genoemd) was nu populair. Alleen het leren rijden was nog een probleem; niet voor de gewone man, want die liep net zolang op straat achter de fiets van zijn vader, vrouw of dochter aan totdat ze los konden rijden, maar dat kon toch niet met de dokter, de notaris en hun deftige dames. Tante Hes haar man, Gerrit Waayer, die nu in Amsterdam woonde, had hiervoor een oplossing gevonden: hij kreeg de beschikking over een grote zaal en daar konden de deftige dames en heren met behulp van de knechten uit de rijwielzaak hun nieuw gekochte fietsen leren berijden. Het verhaal gaat verder, dat één van de dames leerlingen een eind maakte aan het eerste huwelijk van tante Hes.

Haar tweede man, Joost Dekker had een kleine boerderij aan de Kruisweg, op de plaats waar nu de snelweg Amsterdam/Den Haag loopt. We zijn daar wel geweest, Het was een flinke wandeling vanaf Hoofddorp, maar een glas zuiver bessensap of geitenmelk was onze beloning.

Dan moesten we mee naar de stal, waar een aantal geiten stonden. Er stond een geit met één hoorn. "Ja," zei tante Hes "die is een beetje wild, pas maar op, die heeft met vechten al één van zijn hoorns uit z'n hoofd gestoten." "Zie je die mannen daar in het land? Daar is oom aan het tarwe maaïen." Na nog een glas karnemelk gedronken te hebben, vertrokken wij weer naar Hoofddorp. Tante Kaatje (16) bleef ongehuwd. Zij woonde tegenover de korenmolen van Engel "Hoop op Zegen" in de Concourslaan. Zij was naaïster en leerde meisjes naaien en breien. Ze had ook een Zondagsschool en maakte voor bruidjes de jurken die op de huwelijksdag gedragen werden. Tante Hes (15) heeft toen ze weduwe was geworden nog jaren bij haar ingewoond. Neeltje (17) wilde in de verpleging en is tenslotte diacones geworden. Zij kwam eerst in Haarlem in een privé ziekenverzorgingshuis. Freule Teding van Berkhout had aan de Nieuwe Gracht te Haarlem een groot huis gekocht en nam daar mensen op die hulp nodig hadden, hoofdzakelijk mensen die financieel en moreel aan de grond zaten. Zij kon daar bijzondere dingen over vertellen, bijvoorbeeld als een patiënt onder narcose gebracht werd, dan konden zij zeggen of hij veel alcohol gebruikte of niet. Dronk hij veel, dan was hij of zij bijna niet onder narcose te krijgen, vanwege de verdoving door de alcohol waaraan het lichaam gewend was. De verpleegsters sliepen in dezelfde kamer als de patiënten en waren zodoende 24 uur per dag actief of slapende aanwezig. Als het mogelijk was, kreeg ze een dag vrij en ging naar haar zusters en broers in Hoofddorp. Jaren later is het Diaconessenhuis in Haarlem gesticht en het Verpleeghuis aan de Nieuwe Gracht opgeheven en werden de zusters diaconessen, die, als ze de belofte hadden afgelegd, ook de kleding moesten dragen. Tante Neeltje (17) haar optreden was zelfbewust (commanderend). Ze had altijd een nijptang met een hamertje in haar schortzak en ze voelde zich in het Diaconessenhuis echt op haar plaats. Nu was de werktijdregeling ook veel beter en als ik er op bezoek kwam, was ze zeer trots en moest ik het hele Diaconessenhuis zien, tot en met de tuin waarin enkele patiënten voor herstel in de buitenlucht lagen.

Toen zij 50 jaar diacones was, kreeg ze een onderscheiding van de Koningin: Ridder in de orde van Oranje Nassau. Kort daarna ging ze met pensioen en woonde in het diaconessenrusthuis aan de Gedempte Raamgracht 75, tegenover het Wilsonsplein te Haarlem, waar zij 17 maart 1944 overleed. Mijn dochters konden haar geen groter plezier doen dan op Kerst- of Paasdagen in het rusthuis voor alle bewoners een concertje te geven met orgel, viool en cello. Eerst speelden ze dan wat vrolijke muziek om te besluiten met Kerst- of Paasliederen die ieder van de aanwezigen mee kon zingen. Zij had in het rusthuis een grote kamer waarin haar ledikant stond en een tafel met enkele stoelen. Eén muur hing vol met foto's van familie en bekenden, die nog in leven waren, de tegenovergestelde muur hing vol met foto's van overledenen. Bij een overlijdensbericht ging de foto dus naar de tegenovergestelde muur. Het gevolg was dat de kamer nooit een nieuw behang kreeg, wat na haar overlijden eindelijk kon gebeuren. Tot haar dood had ze de leiding in het rusthuis. Om een voorbeeld te geven: de stoker van de centrale verwarming kwam 's morgens om zes uur de ketel opstoken. Hij belde dan aan en tante Neeltje (17) moest het bed uit om de deur te openen. Ik stelde haar voor om voor hem een sleutel te maken, zodat hij zelf binnen kon komen. "Nee," zei ze dan "ik moet zelf die deur openen, anders zijn we 's nachts niet veilig."

Claziena (18), wij noemden haar tante Sien, was gehuwd met Frits de Wit, die bakker was op de Glip (Bennebroek). Het huis staat er nog maar is geen bakkerij met winkel meer. De stoomtram Haarlem-Leiden liep vlak langs het huis. Enkele huizen verder was een halte. Bij aankomst en vertrek hoorde je altijd een sissen en blazen van stoom, gierende remmen en het gepingel van de bel bovenop de locomotief die het model had van een koffiemolen. Later is de stoomtram vervangen door een elektrische tram die in 1959 geheel is opgeheven.

Tante Sien (18) had één zoon, Frits, die werkte bij de fa. Voorhoeve (een uitgeverij in Den Haag). Hij trouwde doch had geen kinderen. Toen tante Sien weduwe werd, heeft ze de zaak verkocht en heeft nog een aantal jaren in Haarlem gewoond aan de Teding van Berkhoutstraat, genoemd naar de freule die zelfstandig aan ziekenverzorging was begonnen (later Diaconessenhuis).

Ik stap nu over naar de volgende generatie waarvan de oudste mijn vader is, Jacob Klaassen (19). Hij leerde het timmermansvak bij zijn vader en oom, resp. (14) en (13). Hij trouwde op 24 november 1897 met Wilmke van der Wal (20). Zij was in de huishouding werkzaam bij deurwaarder de Groot in Hoofddorp. Haar ouders woonden in Abbenes waar zij een kruidenierswinkel hadden. Na de geboorte van hun zoon Barend (31-3-1898) vertrokken zij naar Haarlem en woonden in het Drossestraatje waar nu de parkeergarage gebouwd is. Zij werden door het afleggen van belijdenis lid van de Gereformeerde Kerk te Haarlem en Barend hun zoon werd toen gedoopt. Zij kregen totaal 8 kinderen. Jacob (19) werkte bij de firma van Ommeren te Haarlem als timmerman. Deze firma had twee werkplaatsen, één aan de Nieuwe Gracht en één aan het Begijnhof. Daar kon hij zich in zijn vak uitleven, vooral omdat de genoemde firma het onderhoud uitvoerde aan de Grote of St. Bavokerk. Ongeveer medio 1899 kreeg deze firma een opdracht tot het bouwen van 62 arbeiderswoningen in Zaandam. Mijn vader kreeg opdracht dit werk te begeleiden. Hei-, metsel- en timmerwerk, een kolfje naar zijn hand. Toen enkele huizen bewoonbaar waren, moesten de financiers die de huizen lieten bouwen iemand aanstellen om de woningen te verhuren, de sleutel over te dragen, de huurpenningen te incasseren, enz. Een oplossing werd gevonden door Klaassen (19) hier tijdelijk voor aan te wijzen. Zo werd op 18 oktober 1899 de inboedel bij de beurtvaartschipper Jongewaard gebracht aan het Spaarne en in Zaandam aan de Prins Hendrikkade weer afgegeven en in een van de gereedgekomen woningen gebracht en zo hadden de financiers tijdelijk gratis een centraal punt waar alles geregeld kon worden. Dit tijdelijke zou ongeveer veertien jaar gaan duren. Nooit hebben ze de gelegenheid gegeven weer naar Haarlem terug te keren; ± 12 jaar lang moest hij, na het gereedkomen van de woningen, met de trein dagelijks naar Haarlem reizen om daar te werken, zonder enige vergoeding van tijd. De heren vonden dat zo gemakkelijk. 's Maandagsmorgens de huur ophalen, 's middags de huurpenningen in Haarlem afleveren. Kwam er een huis leeg dan moest meestal het behang en schilderwerk hersteld worden, een dakpan vervangen, een put of riool die verstopt was, moest ontstopt worden, de sleutel moest aan een nieuwe huurder gegeven worden, enz. In de zomer van 1914 kwam daar door de mobilisatie een eind aan. De treinen liepen niet meer en hij kreeg ontslag. (Ik moest als jongen van 9 jaar de huur ophalen die in de voormiddag werd opgehaald door de heer Reynders uit Aerdenhout). Nu hij werkloos was vroeg een ouderling (hr. v.d. Rhee) hem om in zijn volkstuin de aardappelen te rooien. Dat bekwam hem heel slecht, omdat hij reumatisch was. Zijn knieën konden dit niet verdragen. In 1905 was hij reeds wegens een ernstige reumaziekte opgenomen geweest in het Diaconessenhuis te Haarlem, omdat in Zaandam geen ziekenhuis was. Enige tijd later was er op de Gemeente Reiniging in Zaandam tijdelijk plaats voor een timmerman. Directeur van Leeuwen en de opzichter Gruis dachten direct aan Klaassen (19). Hij werd tijdelijk aangenomen, maar is er niet meer weggeweest; hij is zelfs nog in vaste dienst aangenomen. Hij verkreeg rond 1922 na een examen van één week in Utrecht het diploma "Meester-Timmerman". Voor het vak algebra kreeg hij geen cijfer, want dit had hij nooit geleerd, maar de andere vakken en het werkstuk (een buitendeur) waren zo goed dat het gemiddelde voldoende was voor het diploma.

Oom Lubertus (21) huwde met Teuntje Wiegel (22) en ging later ook naar Haarlem. Ze kregen zes kinderen. Oom Lubertus (21) werd aannemer. Hij bouwde nieuwe huizen en bezat ook een werkplaats met elektrische machines. Verscheidene van die woningen heb ik van een elektrische installatie voorzien.

Tante Dieuwertje (23) huwde met Evert Verdoes (24). Ze hadden een boerderij in Aalsmeer aan de Ringvaart. Ze hadden acht kinderen. In de zomer ben ik er wel eens geweest en mocht dan meerijden naar Amsterdam waar verse klaver gebracht werd naar bierbrouwerijen. Op de terugreis werd dan weer mest meegenomen.

Oom Piet (25) huwde met Reinoutje Met (26). Zij kwamen ook in Haarlem terecht, maar hebben tot hun spijt geen kinderen gehad. Oom Piet nam metselwerken aan en bracht het later ook tot aannemer en bouwde eveneens huizen. Zij woonden in een huis met grote tuin (Schoterbosstraat 2).

Tante Reinoutje kon zich daar uitleven. Liguster-boompjes kregen door snoeien verschillende vormen; één daarvan had het model van een kip. Met veel genoeg kon oom Piet (25) bij ons naar de muziek luisteren die mijn dochters maakten (piano, viool en cello). Hij vertelde dan dat zijn moeder (88) ook zo muzikaal was geweest.

Oom Barend (27) huwde met Alida Aafting (28). Hij was bakkersknecht en woonde en werkte ook in Haarlem. Zij hadden vier kinderen.

Tante Sien (30) huwde met Simon Aardema (31) die eveneens bakkersknecht was en in Haarlem woonde en werkte. Zij hadden drie kinderen.

Oom Dirk (32) huwde met Neeltje Verburg (33) en woonde en werkte in Haarlem als aannemer van kleine werkzaamheden, als verbouwingen en reparaties aan woonhuizen en kantoren. Zij hadden vier kinderen.

Oom Gerrit (34) huwde met Trijntje v.d. Maarl (35) en was zelfstandig schilder en woonde in Hoofddorp aan de Hoofdvaart. Zij hadden elf kinderen.

Oom Pille (36) huwde met Rinske Hendriks (37). Hij was timmerman en nam de zaak over van zijn oom Piet (13) en zijn vader (14) op 1 januari 1923.

Een aantal jaren later werd de zaak opgeheven en vertrok oom Pille (36) met zijn gezin (vier kinderen) naar Heemstede en werkte nog vele malen bij zijn broers (21 en 25) in de huizenbouw als timmerman.

Tante Grietje (38) huwde met Cornelis de Vlieg (39) die bouwkundig ambtenaar was bij de gemeente Haarlemmermeer. Ze woonden in Hoofddorp en hadden twee kinderen.

Oom Frits (41) huwde met Ynskje Aardema (42), een zuster van Simon Aardema (31).

Oom Frits was timmerman en werkte bijna altijd bij zijn broers Lubertus (21) en Piet (25). Hij woonde ook in Haarlem. In de crisisjaren 1935-1941 heb ik hem omgeschoold tot kabelmonteur bij de Haarlemse Radio Centrales waar ik zelf aangesteld was als technisch directeur. Hij is dit gebleven tot zijn overlijden in 1941. Zij hadden één zoon, Frits Nicolaas, die thans in Florida woont, gehuwd is en drie kinderen heeft.

Van de familie Bier kan ik niet veel vertellen.

Oom Pille (89) en oom Dirk (91) waren als boerenknechten goed in het omgaan met paarden en kwamen bij de gemeente Amsterdam in dienst als koetsier op de paardentram. Op een vrije dag kwamen ze wel eens met hun kinderen naar Zaandam, met de salonboot, voor een uitstapje. Mijn broers Barend en Dirk namen ze wel eens mee voor een bezoek aan Artis, waar de Amsterdammers in september gratis toegang hadden. Beide ooms (89) en (91) stonden later als bestuurder op de elektrische tram in Amsterdam, waar ik hen menigmaal heb ontmoet. Ik stapte dan op het voorbalkon en sprak met hen. In de oorlogsjaren 1940-1945 ben ik op de fiets met oom Piet (25) enige malen naar een boerderij gereden in de Beemster. De vrouw van de boer heette van haar meisjesnaam Truida Bier. Zij was de dochter van Pille Bier (89).

Mijn grootmoeder, Elizabeth Bier (88), heb ik nooit gekend, zij overleed in 1905, het jaar van mijn geboorte.

Voor de nichten en neven die het schema van eigen ouders en familie willen, vervolgen, nog de volgende gegevens:

<u>Naam:</u>	<u>Geboren:</u>	<u>Overleden:</u>	<u>Gehuwd met:</u>
Jacob (19)	18-03-1875	19-07-1929	Willemke v.d. Wal (20)
Lubertus (21)	30-08-1876	25-01-1941	Teuntje Wiegel (22)
Dieuwertje (23)	23-02-1878	18-02-1947	Evert Verdoes (24)
Pieter (25)	22-11-1879	16-01-1944	Reinouwtje Met (26)
Barend (27)	26-10-1881	18-08-1956	Alida Aafting (28)
Pille (29)	15-06-1883	21-06-1883	---
Klaziena (30)	18-09-1884	21-12-1958	Simon Aardema (31)
Dirk (32)	21-11-1886	04-01-1939	Neeltje Verburg (33)
Gerrit (34)	01-07-1888	29-08-1958	Trijntje v.d. Maarl (35)
Pille (36)	06-09-1890	18-11-1980	Rinske Hendriks (37)
Grietje (38)	17-04-1893	12-4-1965	Cornelis de Vlieg (39)
Frederik Nicolaas (40)	27-03-1895	02-10-1895	---
Frederik Nicolaas (41)	01-11-1896	09-01-1941	Ynskje Aardema (42)

Aug 1985
Jac Klaassen
Haarlem

FAMILIE REGISTER

700

JACOB LA FAILLE 1 HUWT MARIJTZE ANTONISSE 2

ABRAM LA FAILLE 3 HUWT ZARA HENDRIKS 4

CHARLES LA FAILLE 5 HUWT GEERTRUIDA JANS
VAN DOESBURG 6

BAREND LA FAILLE 7 HUWT JANSJE SMIT 8

1800

LUBERTUS KLAASSEN 9 NEELTE LA FAILLE 10

LUBERTUS KLAASSEN 11 HUWT CIENTJE VAN ROSSEN 12

AZIENA 18 NEELTJE 17 KATERIENA 16 HESTER 15 PIETER 13 BAREND 14 HUWT ELISABETH 88 PILLE 89 GRIETJE 90 DIRK 91

JACOB 19 LUBERTUS 21 DIEUWERTJE 23 PIETER 25 BAREND 27 PILLE 29 KLAZIENA 30 DIRK 32 GERRIT 34 PILLE 36 GRIETJE 38 FREDERIK NICOLAAS 40 FREDERIK NICOLAAS 41

± 1700

ARIS BIER 50 HEEFT EEN ZOON 51

JAN ARIS BIER 51 HUWT ANTJE SIJVERS 52

CORNELIS BIER 53 ARIS JANSZ BIER 54 HUWT TRIJNTJE EBENS 55

JAN 56 GERRIT JAN 57 JAN ARSZ 58 TRIJNTJE 59 ANTJE 60

JAN ARSZ 58 HUWT BREGJE SCHERMER 61 EN LATER GUURTJE DE BOER 62

ARISZ JZN 63 MAARTJE 64 WILLEM 65 TRIJNTJE 66 NEELTJE 67 WILLEM 68

AALTJE 69 ANTJE 70 BREGTJE 71 PIETER 72 GERRIT 73 DIRK 74

± 1800

DIRK BIER 74 HUWT ELISABETH BROMMERSMA 75

JAN 76 JACOB 77 ANTJE 78 GUURTJE 79 TRIJNTJE 80 PIETER 81

ANTJE 82 DIRK 83 DIRK 84 GERRIT 85 GERRIT 86

JACOB BIER 77 HUWT DIEUWERTJE BLAUW 87

JACOB 19 LUBERTUS 21 DIEUWERTJE 23 PIETER 25 BAREND 27 PILLE 29 KLAZIENA 30 DIRK 32 GERRIT 34 PILLE 36 GRIETJE 38 FREDERIK NICOLAAS 40 FREDERIK NICOLAAS 41